

Sygn. akt **II AKzw 282/23**

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2023 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Aleksander Sikora

Protokolant: Kamil Klupś

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Katowicach Krzysztofa Błacha

po rozpoznaniu w sprawie **M. M.**

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Sosnowcu

z dnia 31 stycznia 2023 roku, sygn. akt VI Kow 1795/22,

o odmowie udzielenia przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia:

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie,
2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zażalenie obrońcy skazanego, jako niezasadne, nie zasługuje na uwzględnienie.

Kontrola odwoławcza przeprowadzona przez Sąd Apelacyjny nie potwierdziła zarzutu skarżącego, iżby zaskarżone orzeczenie obarczone zostało błędem w ustaleniach faktycznych, mającym wpływ na jego treść.

Nade wszystko stwierdzić trzeba, że sąd I instancji zgromadził, a następnie poddał rozważnej i wnikliwej analizie materiał dowodowy, obrazujący aktualny stan zdrowia skazanego, która jednakowoż nie uzasadnia udzielenia M. M. przerwy w karze.

W istocie bezspornym jest, że skazany wymaga leczenia operacyjnego z uwagi na uszkodzenie łąkotki przyśrodkowej. Idąc za sądem I instancji stwierdzić jednak trzeba, że M. M. ma zapewnioną właściwą opiekę medyczną. Ze zgromadzonych w aktach opinii o stanie zdrowia osoby skazanej wynika, że nie zachodzą przeszkody, aby skazany odbywał karę pozbawienia wolności zakładzie karnym, a operacja ortopedyczna skazanego może zostać przeprowadzona w trybie planowym. Co więcej, w jednostce penitencjarnej zaszła konieczność przeprowadzenia konsultacji laryngologicznej, która nie wykazuje odchyłań od normy. Skazany oczekuje nadto na konsultację neurologiczną i kardiologiczną, pod kątem zgłaszanych dolegliwości. Wymieniony otrzymuje również niezbędne leczenie farmakologiczne. Uznać zatem należy, że skazany jest otoczony odpowiednią opieką zdrowotną w jednostce penitencjarnej, a czego nie jest w stanie podważyć argumentacja obrońcy skazanego.

Nie można tracić z pola widzenia okoliczności, że z kolejnych opinii o stanie zdrowia osoby skazanej, nie wynika, aby dalszy pobyt skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej do czasu przeprowadzenia zabiegu operacyjnego łąkotki

stanowił zagrożenie dla jego zdrowia lub życia. I choć operacja skazanego M. M. nie może odbyć się w warunkach więziennej służby zdrowia, to administracja zakładu karnego zwróciła się o wyznaczenie terminu zabiegu operacyjnego do Szpitala (...) w C.. W tym miejscu zaznaczyć trzeba, że ze swej istoty odbywanie kary pozbawienia wolności ogranicza możliwość korzystania ze służby zdrowia w dowolnie wybranych przez skazanego placówkach, jednakże skazany nie jest takiego wyboru całkowicie pozbawiony. Istnieje bowiem możliwość leczenia poza zakładem karnym w placówkach, które zezwalają przeprowadzenie procedury medycznej pod konwojem, w trybie art. 115 § 6 k.k.w.

Wbrew twierdzeniu obrońcy, sąd I instancji prawidłowo ocenił sytuację zdrowotną skazanego M. M., na podstawie wyczerpującego materiału dowodowego i nadał poszczególnym okolicznościom odpowiednią wagę. Sąd odwoławczy nie stwierdził, aby Sąd Okręgowy uwagę skupił wyłącznie na zespole uzależnienia występującym u skazanego, a wręcz przeciwnie, sąd ten wziął pod uwagę całokształt informacji o stanie zdrowia wymienionego, na tej podstawie formując swoje tezy.

Odnosząc się natomiast do zarzutu skarżącego, iż sąd I instancji nie odniósł się do przesłanek fakultatywnego udzielenia przerwy z art. 153 § 2 k.k.w. wskazać trzeba, że wniosek obrońcy dotyczył wprost udzielenia skazanemu przerwy na podstawie art. 153 § 1 k.k.w. i nie zawierał odniesień do „szczególnych względów” przemawiających za udzieleniem skazanemu przerwy w innym trybie. Uznać zatem należało, iż obrońca takich szczególnych względów rodzinnych, bądź osobistych nie wykazał, a to na wnioskującym spoczywa inicjatywa dowodzenia okoliczności przemawiających za uwzględnieniem żądania. Obrońca zaś odwołał się jedynie do sytuacji zdrowotnej skazanego i jego potrzeb leczenia, które jak już wyżej opisano, nie stoją na przeszkodzie odbywaniu kary pozbawienia wolności w warunkach zakładu karnego, ani też wykonaniu zabiegu operacyjnego w trybie planowym w Szpitalu (...) w C..

Zaprobować tym samym należy wyrażony przez sąd I instancji pogląd, że rozpoznane u skazanego schorzenia nie stanowią przeszkody do wykonywania przez M. M. orzeczonych kar pozbawienia wolności, nie stanowiąc zagrożenia dla jego życia czy poważnego niebezpieczeństwa dla zdrowia.

Sąd Apelacyjny w pełni aprobuje ustalenia Sądu Okręgowego, jako oparte o kompletny i poddany wnikliwej ocenie materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności, należało podzielić stanowisko Sądu Okręgowego o braku podstaw z art. 153 § 1 k.k.w. do udzielenia skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Nadto, z uwagi na sytuację materialną skazanego, który odbywa karę pozbawienia wolności w jednostce penitencjarnej, zwolniono go od ponoszenia wydatków tego postępowania.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny orzekł, jak w części dyspozytywnej.

ZARZĄDZENIE

- 1) odpis postanowienia doręczyć skazanemu z pouczeniem;
- 2) zwrócić akta sprawy.

Katowice, dnia 4 kwietnia 2023 roku.